

Rigsdagstidende.

1855. Forhandlingerne paa Landstinget. № 15.

Extraordinair Session.

13de Møde.

Torsdagen den 30te August.

(Forts.)

Lehmann (fortsat): Jeg skal bringe i det meget ærede Medlems Grindring en lille Scene, hvori vi begge tidligere ere traadte handlende op, nemlig da han var Formand i det andet Thing og jeg var Medlem af det, og et andet Medlem vilde begynde paa at fortælle, hvad jeg havde sagt til ham paa Gaden. Dengang gjorde det ærede Medlem som Formand med fuld Føie opmærksom paa, at det hørte ikke ind under Sagen. Men ganske affekt derafra, troede jeg dog at have billig Fordring paa, at det, som blev indvendt mod mit Forslag og ikke mod Suppositioner og Forudsætninger, som det vedkommende Medlem selv i sin alldige Gyne til at betragte en Sag havde lavet, blev fremsat directe mod mit Forslag, saaledes at man i den Henseende indskrænkede sig til at gjentage, hvad jeg her havde sagt, og ikke, hvad jeg muligens havde sagt andetsteds. Jeg vil imidlertid dog tilføie, at det er saa langt fra, at jeg har sagt det Allermindste af det, mod hvilket det ærede Medlem, der ikke blot vidste, hvad jeg tilstegede, men tillige hvad der foresvævede mig, rettede sine Indvendinger, at jeg tværtimod har sagt lige det Modsatte; og jeg maa saaledes ikke blot fralægge mig her at have sagt, men overhovedet fralægge mig nogenstunde at have sagt eller tænkt, at jeg meente, at Niemedet med at nedsætte et Udvalg var, at det skulde kun blive Depositair for Hemmeligheder, der ikke kunde betroes Thinget i sin Heelhed. Det

har været mig saa klart som Nogen i Thinget, at der her ikke kunde være nogen som helst Hemmelighed, og at, hvis der var nogen saadan, den da maatte ligesaa godt, som den kunde blive meddeelt et Udvalg, kunne meddeles Forsamlingens øvrige Medlemmer. Det har ligesledes været mig i høj Grad paafaldende at høre, at jeg ikke blot skulde have ladet mig foresvæve, men ogsaa skulde have tilstegtet ved Hjælp af et saadant Udvalg at bevirke Forandringer i det Udkast, som jeg virkelig ligesaa godt som det ærede Medlem veed, er forelagt til simpel Vedtagelse, Ja eller Nei; medens det jeg tillod mig at bemærke i min meget korte og ikke paa nogen Maade til en saadan Gjendrivelse opfordrende Indstilling, var at gjøre opmærksom paa, at skøndt vort Botum kun var et enkelt, vare dog de Forudsætninger, hvoraf det skulde fremgaae, en stor Mangfoldighed, hvoraf vistnok mange Punkter kunde behøve en kort og klar Fremstilling og altsaa en Forhandling desangaaende med Regjeringen; medens jeg forøvrigt ikke har tilladt mig den allermindste Øtring om, hvilket jo naturligt maa være Udvalgets egen Sag, hvorledes det skulde behandle Sagen, og jeg skal holde mig langt fra den Fremgangsmaade at foreskrive, hvad det har at tænke, sige og gjøre. Men selv om Udvalget muligens skulde finde sig foranlediget til om en Deel uklare Punkter at conferere med Regjeringen, troer jeg virkelig ikke, at man behøver at gaae længere tilbage end til den Act, hvormed Mødet idag begyndte, for at see, at ikke en saadan Conferentis vilde være aldeles vrkesløs. Forøvrigt skal jeg efter det nylig hørte Foredrags Bestaaffenhed ikke finde det passende at gaae ind paa alle de Punkter, som